

Parochie 1
 In de pen 6
 Samenleving 8
 Klapstoel 9
 Kerk 10
 Spiritualiteit 12
 Varia 13
 Dossier 14
 Mensen 16
 Cultuur 16
 Het verlangen 18
 Film 19
 Op·tocht 20
 Boekenhoek 21
 Bisdom 22
 Podium 24

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerknet.be

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdredeacteur

Bert Claerhout

Eindredacteur

Peter Gordts

Redacteuren

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Opvocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be

Diocesane redactie Antwerpen

Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdimplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
 Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30
 fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn
 tel. 03 210 08 11
 fax 03 210 08 36

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

De keerzijde van de vedettestatus

” In samenwerking met het ministerie van Binnenlandse Zaken, de Pro League en enkele antiracismeorganisaties lanceerde de Belgische voetbalbond een campagne om racisme uit het voetbal te bannen en diversiteit uit te dragen. Daartoe werd een fictieve club opgericht, Respect United. Het team bestaat uit prominente ambassadeurs uit de voetbalwereld die opkomen tegen racisme in onze stadions en voor verscheidenheid. Bondscoach Georges Leekens is een van hen. Het initiatief kwam er na enkele incidenten waarbij op de tribunes van alles werd geroepen wat in een beschaafde wereld niet thuishoort.

Dat de bonzen van de voetbalbond stilaan de sociale rol van het voetbal inzien, is hoopgevend. Zowel de bondsleiding als de clubs leefden al te lang in de overtuiging dat hun activiteiten zich louter op de velden afspeelden. De sociale omgeving en de maatschappelijke context waarin het voetbal zich voltrekt, baarden hen nauwelijks zorgen – ook al draait de samenleving op voor de bijzonder hoge kosten van, bijvoorbeeld, de ordehandhaving. Het besef dat daar iets tegenover mag staan, groeide bij ons pas recentelijk. Zo neemt het aantal activiteiten van clubs ten voordele van sociale buurtprojecten toe. In vergelijking met wat buitenlandse clubs doen, blijft het echter mager. Jammer van de gemiste kansen, al geldt ook nu: beter laat dan nooit.

Dat er nog werk aan de winkel is, bleek al de dag na de voorstelling van Respect United. Twee spelers van Club Brugge, Daan Van Gijsegem en reservedoelman Sven Dhoest, hadden die dag een zwaar auto-ongeval in Rumbekke. Te hoge snelheid en te veel gedronken. Volgens het parket van Kortrijk ging het vrijwel zeker om een straatrace. Vorig jaar veroorzaakten ook twee spelers van AA Gent, Sebastian Bruzzese en Christophe Lepoint, een ongeval na een nachtje stappen. En wie herinnert zich niet François Sterchele, de spits van Club Brugge, die in mei 2008 om drie uur 's nachts met zijn Porsche verongelukte?

Dat voetballers hun vedettestatus niet aankunnen en zich een buitensporige levensstijl aanmeten, is niet nieuw. Het behoort tot de verleidingen van wie op jonge leeftijd voortdurend in de belangstelling staat, veel geld verdient en zijn privéleven niet onder controle heeft. Maar hoe geloofwaardig is zo iemand als die wordt gevraagd om sociale projecten voor kwetsbare personen te ondersteunen? Waarmee we niet beweren dat iedere voetballer een perfect rolmodel moet zijn. Wat we van politieke en maatschappelijke kopstukken niet verwachten, mogen we ook van profvoetballers niet eisen.

Toch moeten profvoetballers beseffen dat succes een keerzijde heeft: vooral voor jongeren vervullen zij een voorbeeldfunctie. Clubleiders moeten dat ter harte nemen. Vedetten moeten leren dat zij zich niet alles kunnen veroorloven. In het verleden werd wangedrag van profspelers al te vaak vergeoelikt met de smoes „dat behoort tot hun privéleven”. De zware sancties die Club Brugge zijn spelers oplegde – voor Van Gijsegem een maand schorsing zonder loon en een financiële boete die naar een vereniging voor verkeersslachtoffers gaat – tonen aan dat er ook in de voetbalwereld wat beweegt op het vlak van normen en waarden.

Ook de supporters hebben een taak. Voetbal is een spel dat drijft op emotie. Van bij de aftrap staan twee teams tegenover elkaar, de belangen zijn meteen duidelijk. Een voetbalwedstrijd bijwonen valt niet te vergelijken met een theater- of operabezoek. Wie nooit het ritmische aanzwellen en wegebber van aanmoedigende of teleurstellende supporterskoren en het geschetter van toeters live heeft meegemaakt, weet niet waarover het gaat. De neutrale kijker die het spel op kwaliteitsniveau beoordeelt, zinkt in het niet tegenover het massapsychologische gebeuren. Desalniettemin mag ook van de fanatiekelingen onder ons enige afstandelijkheid, emotionele controle en beleefdheid worden verwacht.”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: KERK & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Vóór en na Christus

KERK & leven, 5 OKTOBER 2011

Ik hoorde op de radio en las in *Thee & Televisie* dat de BBC voortaan niet meer zal spreken over 'vóór Christus' en 'na Christus'. En dat om anderen niet voor het hoofd te stoten! Wie zouden die anderen wel zijn? Voortaan wordt het vóór en na 'onze tijdrekening'.

Er zijn – volgens hetzelfde radiobericht – al twee Vlamingen die zich in de rol van 'dhimmi' hebben ingewerkt. Etienne Vermeersch – natuurlijk – en Johan Braeckman hebben het in hun boek *De rivier van Herakleitos* over OT en VOT, Onze Tijdrekening en Vóór Onze Tijdrekening. Het is zeer moedig van deze 'open geesten' om Christus te schrappen en de geschiedenis te herschrijven in functie van hun (nu nog even toekomstige) onderwerping aan de islam. 'Vrijzinnig', zei u?

Herman VANDORMAEL, Herne

Lingua franca

KERK & leven, 28 SEPTEMBER 2011

In het Jaar Onzes Heren 2011 houdt men in het 'Vlaamse' KERK & leven een pleidooi voor het Frans. „Het Frans heeft destijds de Vlaamse identiteit mee vorm gegeven”, schrijft Bert Claerhout in zijn column *Voorbij de Muur van Geraardsbergen*. Leg me dat eens uit!?

Voorts schrijft hij dat men door het verdwijnen van het Frans de grote Franse auteurs niet meer in hun taal kan lezen. Ik kan de grote Spaanse en Portugese schrijvers ook niet in hun taal lezen, de meeste van mijn leeftijdgenoten kunnen ook Shakespeare niet le-

zen in het Engels – voor mij *no problem*, ik heb Germaanse talen gestudeerd.

Had men de Belgische Kerk laten doen (kardinaal Mercier!), dan was er nog steeds geen Nederlandstalige katholieke universiteit. Zoals elke vernieuwing is ook de vervlaamsing vanuit de basis gekomen – *remember 'les petits vicaires'*.

Of KERK & leven dat nu graag heeft of niet, het Engels is de lingua franca in de westerse wereld en ook nog ver daarbuiten.

Marie-Cecile DE MEY, via e-mail

Oostenrijkse Kerk

KERK & leven, 28 SEPTEMBER 2011

Het bericht over de Oostenrijkse Kerk is helaas revelerend. Wij in Vlaanderen zijn onze parochies – die echte levende gemeenschappen waren en die dat nog zijn – aan het verspelen, hoewel zoveel dienstvaardige leken nog aanwezig zijn om een deel van de fakkel over te nemen. Is Rome zich echt niet bewust van dat alles?

Marcel STORME, Gent

Samen reageren

KERK & leven, 28 SEPTEMBER 2011

Toen ik de bijdragen las over de Kerk in Zeeuws-Vlaanderen en over de pastoorsofstand in Oostenrijk dacht ik onwillekeurig aan onze Kerk. Ook hier niets anders dan overwerkte priesters met alle gevolgen van dien. Waarom niet samen – bisschoppen, priesters en leken – reageren in Rome opdat er iets zou bewegen? Niets doen, zou een bewijs van berusting zijn. Roger DE SUTTER, Destelbergen

Protestantse gemeenten

KERK & leven, 21 SEPTEMBER 2011

Uw verhelderend dossier *Religieus landschap in oostelijk Duitsland blijft anders ogen* over de paus en de oecumene in KERK & leven trok mijn bijzondere aandacht. De paus moet zijn katholieke boodschap uitdragen aan alle christengemeenschappen, maar het kan niet de bedoeling zijn dat protestantse gemeenschappen zomaar op één lijn met de rooms-katholieke Kerk kunnen fungeren.

Veel dogma's van de rooms-katholieke Kerk zijn hen een doorn in het oog en vele protestantse gemeenschappen kunnen het niet nalaten smalend te spreken over die ene heilige apostolische Kerk. Samenwerking op bepaalde vlakken is uiteraard nodig.

Het ware beter dat protestantse gemeenten terugkeren naar de authentieke rooms-katholieke Kerk. Zij hebben eertijds de ware schaaftal verlaten en nu is het aan hen om eventueel terug opgenomen te worden in het ware geloof. Vandaar dat de paus alleen maar een oppervlakkige samenwerking kan aanbieden. Ik denk dat wij onze medebroeders en zusters van de protestantse Kerken moeten laten inzien dat ze bij onze Moeder de heilige Kerk het echte licht van de wereld kunnen zijn.

Luc VERREYCKEN, Aarschot

Vagevuur

KERK & leven, 28 SEPTEMBER 2011

Ik las met aandacht de bespiegelingen over het vagevuur in de lezersrubriek van 28 september. De

discussie is niet vrijblijvend, want ze kan doorgetrokken worden naar het begrip hel.

Als onze God oneindig goed is, en dat is toch fundamenteel, hoe kan Hij zijn schepselen dan oneindig doen lijden? Moeten wijzelf niet zeventienmaal zeventigmaal vergiftenis schenken? En zal Hij dan in zijn oneindige goedheid doof blijven voor de eeuwige verzuchtingen van de gestraften? De fout van de gevallen engelen was de hoogmoed en daarom vielen ze uit de hemel. De fout die Adam en Eva begingen, was ook de hoogmoed en daarom werden ze verjaagd uit het paradijs. Paradijs en hemel worden in het Nieuwe Testament trouwens door mekaar gebruikt.

Maar die erfzonde van de mensheid werd weggenomen door de Zoon, omdat God ons liefheeft. Een bewijs van zijn vergevingsgezindheid. Allemaal in termen als 'oneindig', 'algoed' en 'God is liefde'. Daarom begrijp ik de streng bestraffende logica van onze Kerk niet goed. En begrijp ik wel wat van de logica van briefschrijver Staf Timmers.

Raymond VAN OOSTERWYCK, Wommelgem

Dank

KERK & leven, 14 SEPTEMBER 2011

Hiermee uit ik mijn waardering voor de mooie naar de moderne tijd vertaalde besprekingen van de zondagse schriftlezingen door Kris Depoortere. Ik kijk er elke maand telkens weer naar uit om de teksten reeds vóór de eucharistie te kunnen lezen en verwerken. Gust VERMEIREN, via e-mail